

[Sonja Mikkelsen]

»... [medlemmerne] udnævnes af regeringen ud fra hensynet til en alsidig repræsentation af politisk og faglig sagkundskab på de sikkerheds- og nedrustningspolitiske områder. Udvalget handler på eget ansvar og er i sin virksomhed ikke underlagt regeringen eller dens myndigheder.«

Derefter er der nævnt en række af de opgaver, som udvalget kan tage op, og vi har fuld tillid til, at udvalget følger dette mandat.

På foranledning af hr. Steen Folke, som spurgte, om socialdemokratiet vil være med til at finde de 20 mill. kr., som er anført i forslaget, skal jeg svare, at vi ønsker ikke at tage stilling til indholdet i dag. Vi ønsker en udvalgsbehandling, og dér vil det så vise sig, hvordan det økonomisk kan klares. Det er klart, at bliver vi enige om nogle ting under udvalgsbehandlingen, ved vi jo også godt, at det kan komme til at få følger økonomisk, og det skal vi selvfølgelig også diskutere.

Jeg vil gerne gentage, hvis hr. Steen Folke ikke skulle have hørt det i første omgang, at jeg faktisk som slutbemærkning sagde følgende:

»Jeg har forstået forslagsstillerne sådan, at dette er et oplæg, der kan diskuteres, og socialdemokratiet medvirker gerne til et positivt og grundigt udvalgsarbejde.«

Riishøj (SF):

Hr. Arentoft nævnte NATO. Nu er det ikke en NATO-debat, men han ønskede vel at give det indtryk, at NATO var en fredsorganisation, fordi der foregår noget freds forskning. Det er for stærkt sagt – jeg kan godt se, hr. Arentoft ryster lidt på hovedet – men det er dog NATOs formål at bruge våben og militær i en given situation. Det ligger i hele NATO-opbygningens logik, at man vil sikre den såkaldte fred igennem etablering af en såkaldt terrorbalance gennem afskrækkelsesmetoden. Det er jo netop denne metode til at skabe fred eller ikke-krig, som vi stiller spørgsmålstegn ved, og som vi ser gradvis smuldre væk. Det, der er karakteristisk for international politik nu, er, at denne terrorbalance bliver så skrøbelig, at krigstruslen bliver stærkere og stærkere. Derfor har vi fået en fredsbevægelse i Europa af den styrke, som vi har. Den tror vi altså ikke rigtig på, og netop derfor er det vigtigt med et kraftcenter for forskning og oplysningsvirk-

somhed, der udgår fra, at en virkelig fred ikke kan sikres gennem en terrorbalance, gennem oprustning, men ser sikkerhedsproblematikken langt bredere end det, man normalt gør.

Jeg kan forstå på fru Sonja Mikkelsen, at hun nærer en meget stærk kærlighed – hvor dyb den er, ved jeg ikke – til SNU, og det ligger jo dybt i socialdemokratiet. Det er altså det, vi skal satse på. Jeg vil egentlig godt have et svar mere. Det er rigtigt, at der står noget om uafhængighed, det gør der tit, når regeringen nedsætter udvalg, men det fremgår meget tydeligt af den måde, SNU har fungeret på – det er helt legitimt, når regeringen nedsætter sådan et udvalg – og af alle dets konklusioner, at et stort flertal har støttet dem, at det har handlet inden for den officielle udenrigspolitik, handlet inden for den officielle sikkerhedsopfattelse. Der har ikke været nogen egentlig debat om alternativer. SNU er et kraftcenter for den officielle udenrigspolitik. Vi trænger også til en debat med et andet udgangspunkt.

Jeg synes, at rapporten om Norden som atomfri zone er et meget godt eksempel på det. Det er på mange måder en udmærket rapport, den er spændende at læse, men den bevæger sig inden for de almindelige officielle rammer, og den skaber i hvert fald ikke debat om noget, der kan ligne alternativer til den almindelige sikkerhedsopfattelse.

Vi synes, at der allerede nu er så meget erfaringsmateriale, at socialdemokratiet burde besinde sig. Man behøver ikke at vente længere. Men jeg vil egentlig godt have bare et kort svar på, hvad det er, der indtil nu i SNUs virksomhed virker så opmuntrende, at der ikke er behov for noget af den type, som vi foreslår.

Så efterlyser jeg også fra Haarder et svar på spørgsmålet om den viden, som han mener er tilstrækkelig. Undervisningsministeren udtaler sig jo tit meget klart og bombastisk, og bagefter kommer der så nogle forbehold. Men hvor har vi den enorme viden? Hvilken viden mangler der inden for den oprustningsforskning, der foregår, og som er 50 gange større end forskningen i alternativer?

Tredje næstformand (Lilli Gyldenkilde):

Jeg skal gøre opmærksom på, at ifølge forretningsordenen tituleres medlemmerne